

Warszawa, dnia 9 grudnia 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 587/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

protokolant: Monika Zarzycka

4. przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu dnia 9 grudnia 2021 r.

5. sprawy A. S., syna G. i M., ur. (...) w W.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 190a § 1 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

9. z dnia 19 lutego 2021 r. sygn. akt II K 72/20

11. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uniewinnia A. S. od popełnienia przypisanego mu czynu; kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 587/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 19 lutego 2021 r. sygn. akt II K72/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach	

	faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut obraży art. 7 kpk. poprzez dowolną ocenę osobowego materiału dowodowego, iż wskazuje on na popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
na rozprawie w dniu 23 września 2020 r. pokrzywdzona M. S. jak też jej matka I. S. skorzystały z uprawnienia wynikającego z przepisu art. 182 kpk. pozostały zaś osobowy materiał dowodowy pochodzący od ojca oskarżonego G. S. oraz kolegi oskarżonego J. W. nie potwierdza w żaden sposób przypisanego oskarżonemu			

zarzutu. Zeznania funkcjonariuszy Policji D. B. jak i D. G. oraz A. B. i P. O., są zeznaniami pochodzącymi pośrednio od pokrzywdzonej, przy czym zauważyć trzeba, iż z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż pokrzywdzona w trakcie interwencji w których w/w funkcjonariusze uczestniczyli podawała im fałszywe informacje choćby pomijając fakt, iż mieszkanie w którym zamieszkiwała było wynajęte wspólnie z oskarżonym, że w jego wnętrzu znajdują się rzeczy oskarżonego wreszcie, że oskarżony jest ojcem dzieci wspólnych z pokrzywdzoną, co do których nie jest pozbawiony praw rodzicielskich, a z którymi pokrzywdzona w sposób bezprawny uniemożliwiała mu kontakt. Nadto fałszywie informowała funkcjonariuszy, iż oskarżony jej mąż nachodzi ją od 2013 r. podczas gdy od co najmniej roku zamieszkiwała z nim wspólnie w mieszkaniu w

<p>J.. Nie sposób zatem potwierdzić czy pokrzywdzona mówiła prawdę interweniującym funkcjonariuszom, a wiele wskazuje, iż manipulowała informacjami, gdy tymczasem oskarżony w czasie każdej z interwencji był trzeźwy , sam podchodził do policjantów. W tej sytuacji dając wiarę w/ w funkcjonariuszom policji, iż interwencje przebiegały w sposób wskazany w ich zeznaniach, to nie sposób potwierdzić czy informacje przekazywane im przez pokrzywdzoną miały pokrycie w rzeczywistości, wiele natomiast z nich miało charakter kłamliwy.</p>			
<p>Wniosek</p>			
	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

3.2.	zarzut obrazy art. 7 kpk. w zw. z art. 410 kpk. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego w zakresie czasokresu zarzutu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
zarzut zasadny albowiem przyjęty przez akt oskarżenia czasokres wynikał wyłącznie z zeznań pokrzywdzonej, które z punktu widzenia procesowego po skorzystaniu przez nią z uprawnienia z art. 182 kpk. nie istnieją jako materiał dowodowy. nie wiadomo więc na jakiej podstawie dowodowej sąd przyjął jako datę początkową zarzutu styczeń 2013 r.				
Wniosek				
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo				

zasadny albo niezasadny.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	brak tego rodzaju okoliczności	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

<p>zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 19 lutego 2021 r. sygn. akt II K72/20 zmieniono poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Jak wskazano wyżej przy ocenie zarzutów apelacji sąd orzekający nie posiadał w przedmiotowej sprawie wystarczającego materiału dowodowego zwłaszcza w jego osobowym wymiarze, aby uznać winę oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu. Głównym powodem jest tu skorzystanie z uprawnienia zawartego w przepisie art. 182 kpk. przez pokrzywdzoną jak i jej matkę I. S.. Zauważyć trzeba, że konstrukcja zarzutu nie tylko co do ram czasowych oparta była o zeznania pokrzywdzonej. Oczywiście w aktach sprawy znajdują się</p>	

zeznania funkcjonariuszy policji uczestniczący w dwóch interwencjach, z których wynika, iż wzywającą była pokrzywdzona a powodem obawa przed mężem tj. oskarżonym. Niemniej owe zeznania funkcjonariuszy to dowód pośredni powtarzali oni bowiem to co usłyszeli od pokrzywdzonej. W istocie jednak w czasie interwencji samodzielnie nie obserwowali oni agresji ze strony oskarżonego, a wręcz odwrotnie nigdy, też nie stwierdzili by oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających, a wręcz sam oskarżony podchodził do policjantów widząc ich obecność w towarzystwie żony z czego wnosić trzeba, iż nie bał się konsekwencji swoich zachowań. Jednocześnie zauważyć trzeba, iż informację jakie pokrzywdzona przekazywała funkcjonariuszom policji nie były ani

kompletne ani też pełne, zwłaszcza zaś co do przyczyn z jakich oskarżony znajdował się w pobliżu miejsca zamieszkania pokrzywdzonej.

Z kolei z innych dowodów osobowych w postaci zeznań ojca oskarżonego oraz kolegi świadka W. wynika, iż pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzoną od lat dochodziło do poważnych nieporozumień rozstawali się ze sobą by po jakimś czasie ponownie wspólnie mieszkać. Na krótko przed zdarzeniami ujętymi w zeznaniach funkcjonariuszy policji pokrzywdzona ponownie zdecydowała się na wyrzucenie oskarżonego z wynajmowanego wspólnie mieszkania, nie wpuszczając go po prostu do niego po jego powrocie do pracy. Brak jest zatem innych dowodów jak te wskazane w wyjaśnieniach oskarżonego, iż pojawiał się w okolicach miejsca zamieszkania

pokrzywdzonej by wyjaśnić dalsze losy ich związku, a nadto by dowiedzieć się o losy ich dwójki wspólnych dzieci. Podobnie telefony i sms miały choć charakter dość wątpliwy to miały na celu te same okoliczności, pokrzywdzona bowiem nie podejmowała kontaktu telefonicznego, ani osobistego z ojcem wspólnych dzieci. Można więc wywnioskować z takiego zachowania, iż pokrzywdzonej zależało na braku kontaktów z oskarżonym i do tego celu używała interwencji policji by się go pozbyć ze swego otoczenia, nie biorąc pod uwagę, iż są po pierwsze rodzicami dwójki dzieci, zaś ona korzysta ze wspólnego majątku choćby z samochodu. Nie sposób zatem przyjąć z całkowitą pewnością, iż pokrzywdzona obawiała się oskarżonego. W pewnym sensie taką postawę pokrzywdzonej potwierdza przebieg procesu w sądzie I instancji gdy

pokrzywdzona
 trzykrotnie nie
 stawiała się na
 rozprawie będąc
 prawidłowo
 powiadomiona o
 ich terminie, a
 jednocześnie zdając
 sobie sprawę, iż
 oskarżony jest
 tymczasowo
 aresztowany z jej
 zresztą doniesienia.
 Wszystkie te powody
 wskazują zdaniem
 sądu odwoławczego,
 iż treści
 przekazywane przez
 pokrzywdzoną w
 czasie interwencji
 nie mogą dać
 pewności co do
 ich wiarygodności. Z
 tych względów sąd
 odwoławczy uznał, iż
 materiał dowodowy
 zebrany w sprawie
 przez sąd I instancji
 nie był wystarczający
 do uznania winy
 oskarżonego w
 zakresie
 przypisanego mu
 czynu.

1.9. ***Uchylenie
 wyroku sądu
 pierwszej
 instancji***

1.1.7. ***Przyczyna,
 zakres i
 podstawa
 prawna
 uchylenia***

5.3.1.1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	o kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 632 kpk.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 19 lutego 2021 r. sygn. akt II K72/20		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana